

Wabariigi aastapäewa
mälestuspüha

laululeht

24. webruaril 1927. aastal

Rapla kirikus.

I.

Wiisil: Oh Jeesus Kristus, tule Sa. P. 30.

1. Oh Isa taewas, armuga Me maad Sa wõta kaitseada Siin
sõja, rahu aegadel Ja mure, rõõmu päewadel.

2. Et ilmas temast armsamat Meil pole kuskil kallimat: Ka
isamaa on kallis and, Kus meie mõnda armu saand.

3. Siin on me isad asunud, Siin lootes, palwes wõidelnud;
Oh wõtastme meiegi Nii usus seista lõpuni!

4. Sest kaitse, Island, kangel käel Me terwet maad Sa armu
wäel, Arm woolgu tema pinnale Kui kaste rooši õitesse.

II.

Wiisil: Wõta nüüd Islandat, wägewat kuningat kiita. P. 96.

1. Isamaa fogudus, astu nüüd Islanda ette, Tänu ja kiituse
kannel, see wõta ja kätte, Wägewal jõul Tõustu su palwe ja laul
Üles, kus walguje läte.

2. Hõelus, see olt meil' luulutand waenu ja sõda, Kuid Sina
murdsid, oh Island, ta piigi ja oda, Rangemal käel Tegid Sa olsa
ta wäel': Waba on jälle me koda.

3. Kõll on weel raste nii mõnelgi alal me algus, Kui aga
paistab Su kullase õiguse walgus, Island, Su nõul Ja Sinu kuningas-
aul Wõidul' saab tõde ja selgus.

4. Sest, Kõigewägewam, ole meil warjaks ja walliks, Andku
Su arm, et Sa ilmaski jeda ei salliks, Et meie maad Waldawad
waenlase raad, Roduks meil jäägu ta kalliks!

5. Mõnda siis, Island, Su wägewa kuningakäele Kihlame
ennast Su kangele Jumalawäele, Sellega Sa Juhi me rahwas ja
maa Õiguse pühale mäele.

III.

Wiisil: Oh anna tuhat keelt Sa mulle. P. 141.

Me maa on waba, wabaks jäägu Ta Sinu helde hoitu all,
Ka waimu poolest wabaks saagu Ta tõe helgil heledat: Nii, Island,
kaitsku meie maad Su kotta tiiwad wägewad.

IV.

Sellamal wiisil.

1. Kui kottatiwul oled kannud Meid, Isjand oma armuga, Meil mõnda waraks oled annud, Kuid kallim kõigest isamaa, See oma maa, kuld kogu pind, Mis wabaks olnud were hind.

2. Kuis tuuled, tormid ahastanud On teda ristil raskemat, Kui paksu ta on kannatanud Just wiimselt wõõra surwe all — Kus hõelus häwitama nõus On olnud teda toores jõus!

3. Kuid Sina, Isjand, ühendasid, Mis muidu oli lahkumas, Sa wenna wennal' lähendasid, Et ühisjõud on juurdunud: Ja see on teinud kangel käel Nii otša wiimsel waenu wael'.

V.

Surnute mälestamine.

Omäl wiisil. P. lisa 118.

1. Jumal, Sull' ligemal ihtab mu waim, Üles siit waewa õöst kannab nüüd aim. Kaswab mu ahastus, Minult üks laul mu juus: Jumal, Sull' ligemal ihtab mu waim!

2. Kui tee ta waewane, mis käia mul, Wiib ta mind omelt ligemal' Sull'. Inglise mind armsaste Kutsuwad taewasse. Jumal, Sull' ligemal ihtab mu waim!

3. Ja kui siit muremaalt kutsud Sa mind Kõju, kus igawest leian ma Sind, Taewasse elama Lauluga tulen ma. Jumal, Sull' ligemal ihtab mu waim!

VI.

Wiisil: Ühte asja ihkan üle kõige. P. lisa 31.

Tuhat tänu, Isjand, Sulle toome Sinu abi, armu eest; Riidu- laulusid me Sulle loome, Et meid peasisid häda käest. Meid ta edas- pidi hoia, kaitse! Meie kodumaa ja kolle, õitse! Juhatagu eluwoos Ust ja armastus meid koos!

Surnuial.

I.

Wiisil: Ärkage, nii wahid hüüwad, P. 355.

Pisarfilmil mäletame
Ja haura künkal austame,
Kes wõitluses on langenud.
Oma püha kohut täites
Ja lalli elu ohwerdades,
Nad wabaduseks wõidelnud.
See oli armastus,
Ja raste ohwerdus,
Mis neid ajas,
Et wõitlesid
Ja wõitjats jäid:
Meil rahu wahwali tätte töid.

II.

Samal wiisil.

See, kes surma ärawõttis
Ja hukatuselt wõimu wõttis,
Neid armust jälle äratab.
Pisarad neil filmist pühib
Ja walge riidega neid ehib,
Nukrooni nelle annetab.
Nad hõistawad siis seal
Ja laulab nende heal:
Halleluuja,
Me peastetud
Ja wabastud.
Kõik waew ja walu unustud.
